

Nr 50

Av herr **Wiklund** i Stockholm, om en ny översättning av *Bibeln*.

Kyrkomötet begärde 1951 att åtgärder skulle vidtas för att få till stånd en provöversättning av Nya Testamentet och Psaltaren. I anledning av en motion av herr Manne Ståhl (fp) i andra kammaren 1961 uttalade sig allmänna beredningsutskottet för en utredning av frågan om översättning av Bibeln eller delar därav (utskottets utlåtande nr 28).

Utskottet anförde i nämnda utlåtande att skälen för en ny bibelöversättning i och för sig var beaktansvärda (några av dessa var ändrad syn på grundtexten, bl. a. på grund av nya textfynd, och utvecklingen av svenska språket) men att ett översättningsarbete uppenbarligen måste anses mycket komplicerat och kostnadskrävande och detta även om man begränsade sig till Nya Testamentet. Utskottet tog inte ställning till om en nyöversättning av Bibeln eller delar därav kunde eller borde göras eller i vad mån åtgärder av mera begränsad omfattning (t. ex. revision eller översyn) var lämpliga. Tillräckliga skäl ansågs dock ha framkommit till stöd för uppfattningen att frågan borde föras vidare genom en utredning beträffande förutställningarna för och behovet av en ny översättning av Bibeln eller delar av denna samt de övriga åtgärder som kunde komma i fråga i syfte att förbättra tolkningen och språkstilen inom nuvarande bibeleditions ram.

Utskottets förslag bifölls av riksdagen, och 1963 tillsattes en bibelkommitté som 1968 avgav sitt betänkande »Nyöversättning av Nya Testamentet — Behov och principer» (SOU 1968: 65). Enligt direktiven för denna kommitté begränsades dess uppgift till att avse de olika spörsmål och problem som sammanhänger med en nyöversättning eller modernisering av den nuvarande editionen av Nya Testamentet. Det var främst praktiska skäl som talade för denna begränsning som kommittén också iakttagit (jfr. betänkandet).

Emellertid har kommittén i enlighet med direktiven även ingått på motsvarande frågor beträffande andra delar av Bibeln. I kommittédirektiven förklarades, att ställning till den vidare översättningsfrågan bör tas först sedan redovisning skett av resultat och slutsatser rörande Nya Testamentet. Denna redovisning föreligger alltså nu i form av kommitténs betänkande, som även remissbehandlats. Remissyttrandena är f. n. under bearbetning; det får förutsättas att en sammanställning av dessa yttranden kommer att tillhandahållas.

Beträffande nyöversättning av Gamla Testamentet anser kommittén att svårighetsgraden när det gäller nytolkning av denna del av Bibeln gör att en ny utredning för Gamla Testamentet med motsvarande uppgift som åvilat den nu upplösta kommittén bör tillsättas. Sistnämnda kommitté har måhända räknat med möjligheten av en samtidig nytolkning av Gamla och Nya Testamentet genom den före-

slagna bibelkommissionen. Man får i varje fall detta intryck vid läsningen av kommittébetänkandet, eftersom kommittén i detta betänkande, som alltså avser Nya Testamentets nyöversättning, talar om en *bibelkommissions* tillsättande för denna uppgift och benämner de två av kommittén föreslagna varianterna av Nya Testamentets nytolkade texter *kyrkobibel* respektive *folkbibel*, ehuru beteckningen »bibel» enligt allmänt språkbruk åsyftar Gamla och Nya Testamentet tillsammans. Intrycket framkallas så mycket lättare som den för dessa frågor intresserade opinionen hoppas på en ny översättning också av Gamla Testamentet och önskemål härom enligt denna opinion i och för sig får anses berättigade.

Då riksdagen inte torde få anledning att genom en proposition ta vidare befattning med detta ärende, vill undertecknad genom denna motion rikta riksdagens uppmärksamhet på dettas nuvarande läge och möjligheten av att en fördröjning av en översättningskommissions tillsättande kan komma att uppstå genom att denna åtgärd anses böra anstå i avvaktan på resultatet av en eventuell utredningskommittés sannolikt fleråriga arbete avseende förutsättningarna för och behovet av en nyöversättning även av Gamla Testamentet (i enlighet med ovan refererade förslag av 1963 års bibelkommitté i dess ovan återopade betänkande). En sådan fördröjning vore beklaglig, då behovet av en nyöversättning av Nya Testamentet står i centrum för det vidsträckta och starkt strukturerade intresset kring hithörande frågor. En *hela* Bibeln omfattade nyöversättning genom en särskild kommission skulle uppenbarligen bli mycket tidskrävande och även i övrigt erbjuda stora, rent praktiska problem. Skäl att tillsätta en särskild utredning angående nyöversättning av Gamla Testamentet synes föreligga, men denna utredning bör rimligen inte fördröja ett påbörjande av arbetet med nyöversättning av Nya Testamentet.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen — med bekräftande av sitt 1961 uttalade intresse för en nyöversättning av i första hand Nya Testamentet — i skrivelse till Kungl. Maj:t förordar, att ställningstagande till 1963 års bibelkommittés förslag om tillsättande av en kommission för nyöversättning av Nya Testamentet inte göres beroende av resultatet av den särskilda utredning av frågan om nyöversättning även av Gamla Testamentet, som kommittén föreslagit.

Stockholm den 14 januari 1970

Daniel Wiklund (fp)
i Stockholm
